

מאורות אל העבר

ד ניסן תשלג | 06/04/1973

ויקפדיה נחלת הכלל

יעקב רימון

יעקב רימון (יליד פולין, 1903) נולד לאביו, הסופר אפרים אליעזר רימון, ולאימו, אסתר־חווה. בגיל 6 עלה ארצה עם בני משפחתו, למד בת"ת בשכונת נווה צדק ובבית הספר "תחכמוני" בתל אביב. רימון היה איש תנועת "תורה ועבודה" ומתלמידי הנאמנים של הרב קוק. היה בין עשרת המייסדים של הסתדרות הפועל המזרחי. כתב עשרות ספרים וביניהם ספרי ביוגרפיה, הגות, סיפורים לילדים וקובצי שירה, שבהם כתב על נושאים אישיים ולאומיים ואותם לא חדל לכתוב גם לאחר שהתעוור בגיל ארבעים. תיאר בשיריו את "זיכרון המראות" את הימים שלפני עיוורונו. בין שיריו הידועים - השיר "נרות שבת", הנפוץ עד היום כחלק מפס הקול הישראלי של הכניסה לאווירת השבת, והשיר "אל הנגב" שנכתב על הפלוגה הדתית במלחמת העצמאות, שאיבדה 87 מחייליה בכיס פלוג'ה. שימש כמנהל המחלקה הסוציאלית בעיריית תל אביב, והיה אחד העובדים הסוציאליים הראשונים בארץ. רגישותו החברתית באה לידי ביטוי במאמריו וכן בתנועות ובאגודות הציוניות הדתיות השונות שאותן ריכז, אשר חרתו על דגלן "אהבת אחים ועזרה הדדית, ושמירה על נכסי העם וקודשיו הרוחניים". נפטר בד' בניסן תשל"ג. (6.4.1973)

